

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

16. července 2023

CZ

EVANGELIUM LIVE: Mt 13,1-23

Rozséváč vyšel rozsévat.

Pokaždé, když čtu v Písmu o nějakém rozdělování do kategorií, hned přemýšlím, do jaké skupiny bych se asi tak zařadila já. Jak velký užitek přináším? Přináším vůbec nějaký? V jednom komentáři k tomuto evangeliu jsem četla, že to není tak, že každý věřící je automaticky tím zrnem v dobré půdě a má tedy vyhráno. Nestačí jenom jednou něco splnit, jednou se rozhodnout a dál se nestarat. Na jednu stranu to zní dost přísně, pořád makat a nepolevovat. Na druhou stranu v tom vidím velkou naději, protože pokud není nikdo předurčen být navždy jen "dobrým" zrnem, není ani nikdo předurčen být napořád tím "špatným". Možná, že každý den máme znovu a znovu možnost obrátit se a bojovat o místo v dobré půdě. I když to na první pohled vypadá, že šance jsou dost nízké - se třemi zrny to dopadlo neslavně a jen z jednoho vzešlo něco dobrého. Jenže zrna v dobré půdě mají matematickou výhodu - násobí se! Užitek může být nakonec mnohonásobně větší než ztráta. Přestože mám tedy často pocit, že Boží slovo nedokážu správně pochopit, že ho ve mně přehlušují každodenní shon a starosti, že jsem jako to semínko, co se zoufale povaluje někde v trní, pokud se mi aspoň někdy podaří to Slovo opravdu slyšet a s radostí přijmout, mám naději na obrácení.

Evžen de Mazenod v pastýřském listu o misiích, 1844

Působení milosti často přichází před hlásáním evangelia, a tak když se srdcí dotknou první slova tohoto úžasného kázání, pocítí potřebu se s láskou otevřít a přijmout božské símě seslané z nebe a zároveň také bez prodlení přinášet plody pokání, které se pak projeví všemi znaky upřímného obrácení.

Mt 13,1-23

Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobenstvích:

"Jeden rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vyklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní; trní vzešlo a udusilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný. Kdo má uši, slyš!" Učedníci přistoupili k Ježíšovi a zeptali se: "Proč k nim mluvíš v podobenstvích?" On odpověděl: "Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. Kdo má, tomu bude dáno, a bude mít nadbytek. Ale kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože vidí, a přece nevidí, slyší, a přece neslyší ani nerozumějí. Plní se na nich Izaiášovo proroctví: 'Budete stále poslouchat, a neporozumíte, ustavičně budete hledět, a nevidíte. Otupělo totiž srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavřeli, aby očima neviděli, ušima neuslyšeli, srdcem neporozuměli a neobrátili se - a já je neuzdravil.' Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedlivých toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli. Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobenství o rozsévači. Když někdo slyší slovo o (Božím) království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty. Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne. Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo udusí, takže zůstane bez užitku. Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a chápe, takže přináší užitek, a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný."

